

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Av

CECIL ROSE

Fjärde reviderade upplagan

STOCKHOLM
NYA BOKFÖRLAGS AKTIEBOLAGET

Originalets titel:
WHEN MAN LISTENS

Björnoms Tryckeri, Bjärnum 1919

INNEHÅLL

GUDSKONTROLL	11
ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN	22
ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR	37
ATT OMSKAPA MÄNNISKOR	47
REVOLUTION	60

FÖRORD

Denna lilla bok skrevs ursprungligen, då krisen alltmer skärptes under åren före det andra världskriget. Det rådde inte fred varken mellan nationer eller inom dem. I många länder fördes klasskampen med tilltagande bitterhet. Det låg revolution i luften. Stormmolnen tätnade åter över Europa och kastade sin skugga långt ut över världen. Den skakande upplevelsen av en världsbrand hade inte hindrat mänskligheten från att hjälplöst störta mot en ny.

Det svåraste under den tiden var den förlamning som grep människornas hjärtan och viljor och hindrade dem från att uträtta något effektivt för att avvärja den annalkande katastrofen. Millioner människor var apatiska. Materialism och slapphet hade gjort dem blinda för händelsernas gång och berövat dem förmågan att ändra den. Det var tydligt att vi som gjorde anspråk på att i vår kristna tro äga nyckeln till fred och en ny värld inte kunde använda den effektivt.

Vid denna tidpunkt av misräkning och förtvivlan var det som många började att med ivrig förhoppning rikta sina blickar mot en ny kraft vars inflytande redan gjorde sig märkbar i land efter land. Oxfordgruppen inte bara förkunnade utan gav också exempel på ett verksamt svar på vår tids moraliska och andliga sammanbrott. De sanningar den gav bekräftelse på var inte nya. Man finner dem alle-

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

samman i Nya Testamentet. De är sanningar som alla kristna överallt tror på.

Det som var det nya var den beslutsamhet och grundlighet varmed de tillämpades. Oxfordgruppens svar på sammanbrottet av den av människan behärskade civilisationen var att på nytt hävda Guds totala herravälde över allt vårt tänkande, handlande och planerande. Gentemot mänsklig förvirring och hjälplöshet påvisades det faktum att "Gud har en plan", och människorna förstod hur de kunde finna sin plats i denna plan. Som enda effektiva svar till en våldets revolution erbjöd oxfordgruppen en revolution av den mänskliga naturen, en revolution som danar nya människor, nya nationer, en ny värld. Av människor ur alla klasser, raser och trosbekännelser började den skapa en enad styrka som var rustad för en aktiv insats vid de kritiska tillfällena i det nationella och internationella livet.

Jag var en av de många för vilka mötet med oxfordgruppen innebar tron på ett stort, nytt hopp. Genom dess uppfordran fann jag inte bara svaret på personliga nederlag utan också vissheten om att det finns ett verksamt svar för världen. Jag såg exempel på den enkla men revolutionerande sanningen att "När människan lyssnar, talar Gud. När människan lyder, handlar Gud. När människor blir annorlunda, blir nationer annorlunda". Och jag skrev den här boken för att så enkelt jag kunde berätta vad jag funnit.

Sedan jag skrivit dessa kapitel 1936, har världskampen inträtt i ett nytt skede och målen för mänsklighetens strävan framstår naknare än någonsin. Trötta på en värld som inte fungerar och en civili-

FÖRORD

sation som inte tillfredsställande kunnat omsätta den tro den bekänner sig till, har millioner vänt sig till ett annat program för världens omdaning. De materialistiska ideologierna är uttrycket för den mänskliga viljan att i världsomfattande skala omdana samhället, göra det med hänsynslös beslutsamhet och enligt sina egna idéer. För ett stort antal människor i många länder tycks detta vara den enda vägen. Och det finns ingen möjlighet att rubba deras övertygelse annat än genom att ge bevis på möjligheten av en ännu större revolution som på ett bättre sätt tar itu med världsproblemen och inte behöver likvidera oppositionen, därför att den är i besittning av hemligheten att kunna ena människor av varje klass och ras.

Enligt Guds bestämmelse ges belägg för denna större revolution på ett övertygande sätt och i ständigt stigande skala av Moralisk upprustnings världsstyrka som vuxit fram ur oxfordgruppens arbete. På avgörande punkter i kampen mellan raser, klasser och ideologier sätter MRA in den kristna trons levande sanningar så övertygande, att ett stort antal män och kvinnor nu återvinner sin tro på möjligheten av en ny värld som inte byggs på våld utan på moraliska och andliga grundvalar.

Domprosten i Köpenhamn har kallat MRA för "spjutspetsen i vår tids stora kamp mellan Kristi Ande och den själviska, gudlösa materialismens ande". Den häpnadsväckande expansionen av MRA:s arbete är i sig själv det tydligaste beviset på en av de stora sanningar MRA framhåller, nämligen den att "Gud har en plan". Då den förutvarande danske utrikesministern Ole Björn Kraft i början av detta år talade i Washington sade han: "Moralisk upprust-

ning har svaret på dagens mest brännande frågor. I hela världen känner jag inte till någon mäktigare, enande styrka. Dag för dag skriver den historia med framtidsperspektiv." Han tillade att det största miraklet beträffande MRA är att den "inspirerades och utformades för trettio år sedan, tids nog för att den skulle kunna utsträcka sitt arbete över hela jordklotet och träna sina styrkor för denna avgörande tidpunkt". MRA har en gudomlig gärnings tidlöshet. Och det hela började, när en enda man lyssnade och lydde.

Fastän MRA nu vuxit till en världsstyrka, utrustad för den ideologiska kamp på vilken världens framtid beror, så har dess arbete alltjämt sin rot i de enkla sanningar som doktor Frank Buchman gjorde levande igen för så många av oss under de där första åren. De sanningar som då gav oss hopp, kan vi nu se i större perspektiv såsom en ny tids revolutionerande principer, men det är samma sanningar.

Därför är det möjligt att ännu en gång ge ut denna lilla bok i den tillförsikten, att den är lika sann och lika tillämplig i dag som när den först skrevs. Den viktigaste förändring som visat sig nödvändig har varit att skriva om det sista kapitlet för att få det i överensstämmelse med världssituationen av i dag. I de första kapitlen har några exempel bytts ut och några tillägg gjorts. Men största delen av texten är den ursprungliga. Den visar alltjämt hur var och en av oss kan ta del i den största av alla revolutioner — den revolution av den mänskliga naturen som är vårt enda hopp.

Cecil Rose.

Heysham 1955.

Kapitel 1

GUDSKONTROLL

När en bil på fyrtio hästkrafter vägrar att ta en backe, så är det på tiden att se efter vad som är på tok med den. Hade det hänt med en bil på åtta eller tio hästkrafter, så kunde vi kanske tro, att backen var för brant, men en fyrtiohästars vagn skall kunna ta vilken backe som helst.

Religionen befinner sig i dag i samma belägenhet. Det tycks som om kristendomen hade fått motorstopp i backen. Ett är säkert: den kristendomstyp som vi är mest vana vid har inte kunnat övervinna det hat och den fruktan som splittrar nationer, raser och klasser och inte heller den själviskhet som för till fattigdom mitt i en värld av överflöd. Den har också misslyckats med att avhjälpa nöden hos massor av människor, som lever i strid med sig själva och samtidigt är i stort behov av trygghet och förmåga att leva segerrikt. Och under tiden har materialistiska ideologier svept förbi kristendomen i kapplöpningen om ledarskapet i världen.

Att försöka urskulda detta med tidens speciella svårigheter — efterkrigspsykos, materialistiska tendenser och annat — är att utgå ifrån det som skulle bevisas. Den kraft som de kristna gör anspråk på att äga är Guds kraft. Den kraften borde räcka till att taga oss upp för vilken backe som helst och över alla hinder.

Varför har den då inte räckt till?

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Om vi så vill kan vi ju säga att bilen inte uppfyllt vad som lovats, att den hade knappt en fjärdedel av den utlovade motorstyrkan, och sen kunde vi ju lämna den vid vägkanten. Men detta tar oss inte uppför backen. Och vi är i förtvivlat stort behov av något som kan föra oss till backkrönet.

För det första är lutningen farlig. Vi löper risk att när som helst rutscha baklänges ner i samhällsligt kaos, i personlig olycka och nederlag eller i världskatastrof.

Men frånsett faran så bär vi alla på en längtan efter att i fråga om frihet, skapande kraft och lycka för oss själva och världen leva på ett plan som är högre än det vi hittills uppnått. Därför behöver vi något som kan lyfta oss upp på detta plan. Det skulle vara dumt att lämna bilen, innan vi blivit alldeles säkra på att det inte är vårt fel att den strejkar och att felet inte kan avhjälpas. Vi har så mycket större orsak att först undersöka vår bil, eftersom den är den enda vi har tillgänglig.

Det är inte bara vår typ av religion som tycks ha misslyckats. Bildning har varken kunnat besegra de lidelser som leder till krig eller göra slut på skilsmässorna. Statsmannakonst står hjälplös i en värld som behärskas av fruktan och inte kan bli kvitt sina hemska minnen. Den återuppståndna diktaturen överflyglar demokratin. Industri och handel har byggt upp den underbara och invecklade mekanism som kallas produktion och distribution, men de har inte lyckats göra den motståndskraftig mot de mänskliga relationernas sammanbrott. Vetenskapen har försett oss med otroligt skiftande medel till livets berikande, men den har också framställt vätebomben.

GUDSKONTROLL

Ges det något alternativ till ännu ett försök med den kristna lösningen av problemet?

Det finns fler tecken än vi kanske trott på att den kristna lösningen fungerar. När arbetarna vid en stor italiensk fabrik, med en lång och bitter kamp bakom sig, som en följd av den förvandling de sett hos sin personalchef tar ner Stalins porträtt och ersätter det med ett kors, då står vi inför en makt som är högre än klasskampens lidelse. När borgmästarna i Hiroshima och Nagasaki besöker Europa och Amerika och som gåva för med sig kors, gjorda av virke från ett träd som splittrades vid atombombexplosionen, då möter vi något som är starkare än hat. Och när detta svar fungerar så som det gör i dag i tusentals män och kvinnors liv, återupprättar hem, överbygger motsättningar och befriar från alla slags personliga problem, då inte bara lönar det sig utan det är en tvingande nödvändighet för oss att undersöka om det kan fungera i en sådan skala, att det verkligen kan omskapa nationer och världen.

Kanske vi kört med bilens bromsar åtdragna hela tiden eller låtit smuts täppa till bensinröret.

Om vi tänker pröva det kristna livet, måste vi förstå dess innebörd. Det är en ganska vanlig föreställning att en kristen är en människa som försöker leva upp till vissa ideal. Då glömmar man emellertid det viktigaste. En kristen är inte en människa som försöker *göra något*. Han är framför allt en människa som har *fått något*. Han är en människa som förts in i ett nytt kraftsammanhang. Detta blir klart för oss, så snart vi vänder oss till Nya Testamentet.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Nya Testamentet innehåller någonting vida mer än en ny samling av ideal. Det är historien om vad Gud kan göra med män och kvinnor, när de ger honom fria händer — historien om den revolution som äger rum, när Gud får kontrollen över mänskoliv.

De människor vi möter i Apostlagärningarna är tydligen män och kvinnor som det hänt något med. De handlar och uppträder med ett mod som de inte hade förut. De talar med en kraft och myndighet som inte motsvarar deras bildningsnivå. De har lämnat bakom sig den egoism och aggressivitet som skadat deras tidigare liv. De handlar utifrån nya motiv. De är oemotståndliga i sin nya tillförsikt och glädje, dessa som förut så lätt blivit modfälda. De är till största delen okänt folk och ändå lyckades de vända upp och ner på sin tids värld. Här har vi personligheter som blivit frigjorda och höjda till ett nytt plan i fråga om livsduglighet. De är på ett nytt sätt vuxna varje krav.

Detta är vad vi alla behöver bli.

Vi kanske söker hemligheten överallt där vi inte kan finna den. Livsduglighet är vad vi verkligen eftersträvar. Detta är också vad Jesus lovat oss. Han sade inte: "Jag har kommit för att ge er en ny och mera utförlig lagbok" eller: "Jag har kommit för att kalla er att sträva efter ett bättre uppförande." Han sade i stället: "Jag har kommit, för att de skola hava liv och hava över nog."

"Liv och över nog" måste ju betyda ett liv som är frigjort från den ständiga känslan av misslyckande, är segerrikt i fråga om frestelser, är fritt från fruktan, med ett nytt herravälde över humör, im-

GUDSKONTROLL

pulser och vanor, ett liv med klara syften och med en kraft som ger effektiv utlösning åt hela personligheten. Om detta låter som ett överväldigande program, så är det i alla fall inte mera än vad som lovas oss i Nya Testamentet. En skara människor som funnit denna hemlighet skulle kunna omskapa världen.

Hur kan vi finna den?

Jesus gav sitt svar på människans behov i ett enda uttryck: "Guds rike" — det vill säga Guds herravälde — Guds fulla kontroll över livet, över ditt liv och mitt. Det som vi ser ske med män och kvinnor i Apostlagärningarna är vad som händer, när Gud verkligen får rättighet att ta hand om och själv bestämma över vårt liv.

Vårt djupaste behov är att ha honom i ledningen. Vår grundsynd är att vi inte tillåtit honom ta ledningen. Vi har nog ibland hänskjutit vissa av våra svårigheter och frågor till honom. Vi kanske accepterat vissa delar av hans program för oss, valda efter vårt eget tycke och smak — men vi har inte givit honom full kontroll över oss. Vårt självstyrda liv är det som varit vår svårighet.

Frid, ledning, kraft, livets fullhet följer på en hel överlåtelse åt Gud för hans syften. Att låta Gud leda är det stora vågspelet som väntar på att bli utfört.

Hur börjar vi det experimentet?

För att uttrycka det riktigt enkelt: Gud kan inte ta hand om mitt liv, om jag inte själv är *villig* till det. Villigheten är inte en känslsak. Den är inte en obestämd önskan att Gud måtte förändra mig.

Den är inte ett impulsivt beslut att hädanefter lyda Gud. Den är något mycket praktiskt.

Om en affärsman är konkursmässig och går med på att hans störste fordringsägare reorganiserar och driver hans företag, så är det första han får göra att lägga fram sin bokföring helt och hållet. Det värsta med åtskilliga gäldenärer är att de av fruktan försöker undanhålla en del skulder eller underlåter att nämna ett särskilt dumt missgrepp eller en tvevelaktig transaktion. Men en tillfredsställande reorganisation av företaget är omöjlig, om inte alla korten läggs på bordet. Alltså, om jag önskar att Gud skall bestämma över mitt liv, så är det första jag måste göra att visa fram räkenskaperna. Jag måste vara villig att tillsammans med Gud gå igenom allt vad jag vet om mig själv och allt vad han visar mig, när jag ärligt prövar mitt liv inför hans vilja, sådan den kommer till synes i Kristus.

Ett utmärkt sätt att börja denna genomgång av böckerna är att pröva mitt liv i bergspredikans ljus. Ett praktiskt och tillspetsat sammandrag av dess undervisning har gjorts under fyra rubriker: absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek. Det är synnerligen nödvändigt att hålla ordet "absolut" väl i minnet. Det är som en strålkastare vars skarpa ljus tränger in i alla dunkla vrår. Det tvingar mig att inte glömma de tillfällen, då jag nöjt mig med det näst bästa eller urskuldat mig själv för en kompromiss.

Ärlighet? Tja — det är väl inte så svårt. Jag stjälar ju inte ur kassan och falskdeklarerar inte. (Eller gör jag det?) Men — *absolut* ärlighet? Det blir en annan sak. Ödslar jag med min arbetsgivares tid genom

GUDSKONTROLL

att komma för sent eller genom att maska? Vad lägger jag in på kontot för mitt dagtraktamente? Kommer jag med omständliga undanflykter i stället för att erkänna, att jag glömt något? Håller jag tyst om misstag och hoppas att ingen skall märka dem? Bluffar jag mig fram? Är jag helt öppen gentemot min familj?

Absolut renhet? Jag kanske lyckats hålla sjätte budet. Men hur nära rämärkena går jag? Och hur skulle mitt tankeliv se ut i TV?

Absolut osjälviskhet? Vilka frågor är det som omedelbart dyker upp hos mig i livets olika situationer: "Hur inverkar det här på mig? Vad får jag ut på det?" Eller: "Vad kan jag ge? Varför blir jag sårad och lägger mig i försvarsställning, när folk kritiserar mig?" Vilket bryr jag mig mest om, mitt anseende eller hur jag skall kunna göra saker bättre? Jagar jag efter ställning eller makt? Och vad skulle min familj säga om min *absoluta* osjälviskhet?

Absolut kärlek? Kanske det inte var jag som började bråket och så vitt jag vet har jag inte gjort något för att hålla det i gång, men vad har jag gjort för att få slut på det? Finns det några personer, grupper eller nationer som jag tycker illa om, är rädd för, föraktar eller rent av hatar? Hyser jag agg?

När jag kommit så långt, kan det vara lämpligt att ta fram papper och penna och göra vissa anteckningar. Den här revisionen av böckerna tycks gå längre än jag väntat mig, men jag måste genomföra den.

Mitt liv har många sidor. I vilken utsträckning låter jag Gud taga kontrollen över dess olika intressen och sysselsättningar? T. ex. min affär. Är Gud

dess verkställande direktör? Mina pengar. Har han hand om utbetalningarna? Min tid. Disponerar han över den? Vidare: mina vänskapsförhållanden, mitt hem, min karriär, min fritid. I vilken utsträckning har Gud absolut kontroll över allt detta? Min villighet att låta honom bestämma kommer att betyda en ärlig och genomgripande granskning av varje område av mitt liv. Denna granskning kommer att bringa i dagen alla möjliga saker som jag inte varit villig att låta Gud ändra på: vanor, eftergifter för mina svagheter, felaktiga människoförhållanden, personlig ambition, åsikter och rätt och slätt egenvilja.

Begreppet synd kommer att få en djupare betydelse för mig. Allt som jag inte är villig att hänskjuta till Gud är synd.

Nästa påtagliga resultat av min villighet kommer att bli att jag tar vilket steg som helst som Gud visar mig för att gottgöra det orätta jag gjort. Kanske jag måste hela ett brutet förhållande till någon, be om ursäkt, bekänna en synd inför den person den angår mest eller gottgöra någon ohederlighet.

För en viss man betydde det första steget till ärlighet inför Gud och människor att återvända till det land han rymt ifrån och undergå rannsaking för förskingring. För en annan betydde det att erkänna inför sitt universitet, att han fått ett examensbetyg genom att lämna en felaktig uppgift. Andra har varit tvungna att desillusionera sina familjer som de fört bakom ljuset i fråga om sin verkliga karaktär. Hustrur och äkta män har måst få veta hela sanningen.

Dessa första steg på gottgörelsens väg är absolut

GUDSKONTROLL

nödvändiga, om jag skall kunna börja mitt nya liv med klara papper inför Gud och människor.

Det finns emellertid en hel del som jag aldrig kan rätta till nu. Till och med den gottgörelse jag kan ge kan tyckas fullkomligt otillräcklig. Jag måste helt enkelt ta emot undret av Guds förlåtelse, men jag vågar inte ta emot den om jag inte är redo att göra allt som är ärligt och riktigt för att sona det onda jag gjort.

Jag måste taga det lika praktiskt, när jag skall förverkliga den nya livskvalitet Gud fortsätter att visa mig. Om jag märker min brist på disciplin, måste jag förmå mig själv till ett bestämt steg, kanske att stiga upp tidigare, svara på brev eller komma punktligt då jag stämt möte. Om jag känner mig bunden av blyghet, kanske jag måste umgås med människor eller tala offentligt, tills min fruktan försvunnit. Om Gud talar till mig om osjälviskhet, så kan detta få till följd ett enkelt men påkostande steg hemma. Om min behandling av mina anställda eller inställning till mina affärskonkurrenter varit kärlekslös, så måste omedelbart vissa steg tagas för att åstadkomma bättre förhållanden. Vaga beslut och drömmar om vad jag skulle kunna bli leder aldrig till gudskontroll. Jag måste tillåta Gud att hålla mig till den sak jag närmast skall göra.

Dessa är alltså de första momenten i en överlåtelse av vårt liv till Gud: en ärlig och till grunden gående självrannsakan inför Guds ansikte, gottgörelse mot andra samt praktiska steg i en ny lydnad.

Det bästa är att tala ut om dem med en annan person. Det är så lätt att bedraga sig själv, att undvika den verkliga skammen och förödmjukelsen över

synden eller att dra sig för de nödvändiga stegen. Ett fullkomligt uppriktigt samtal med någon som jag kan lita på kommer mig att se mig själv så, som jag inte skulle kunna på något annat sätt. Det kan få mig att se mycket som jag själv hoppat över. Det kommer säkerligen också att göra det svårare för mig att draga mig tillbaka eller att uppskjuta utförandet av mina beslut. Detta är en av orsakerna till att Gud har givit oss gemenskap. Det är farligt att försumma den.

Överlåtelse är en ständigt fortgående process. Den är inte bara en inledande handling. Den är en process, som går djupare för varje dag. Vi finner ständigt mer hos oss själva att ge åt Gud. Och vi lär oss mer och mer om vad Gud kan göra med oss. Vår förpliktelse till hans mål för världen blir allt djupare. Men en början måste göras, och det är möjligt för oss att nu ge allt det vi vet om oss själva till allt det vi vet om Gud. Om denna första överlåtelse är ärlig och genomgripande får den ett omedelbart svar från Guds sida. När vi släpper rodret, tar Gud hand om det och det börjar hända något. Vi blir befriade från den tryckande känslan av oro. Vi slipper att bekymra oss om ledningen av vårt eget liv. Vi upptäcker att vi hinner med mer arbete, därför att det är bättre organiserat. Vi träffar folk som vi förut varit rädda för och upptäcker, att vår fruktan är försvunnen. En vana som alltid varit oss övermäktig tycks ha förlorat sin makt. En människa som vi inte har kunnat tåla framstår nu i ett nytt ljus och vi kan älska henne. Vi går igenom ett eldprov och vet att det inte var i vår egen kraft.

Den fascinerande erfarenheten av att bli omskapad

GUDSKONTROLL

har börjat. Intresset växer, därför att skeendet inte är begränsat till oss själva. Andra människor märker skillnaden och Gud börjar arbeta i dem. Ett helt område av livet runt omkring oss börjar bli annorlunda.

Men hur kan vi vara säkra på att detta kommer att hända? Vi vill ha fullgoda skäl, innan vi tar ett sådant avgörande steg. Det finns bara ett sätt att bli säker — nämligen att själv försöka. Detta gäller allt liv. Det är ett oerhört vågstycke. Vi kan inte förstå, att vattnet kan bära oss förrän vi fått fötterna från botten. Vi kan inte få veta hur det är att vara gift utan att gifta oss. Vi prövar en medicin genom att ta in den. Detta är innebörden av *tro*. Tro betyder inte att man är alldeles säker på förhand eller att man arbetar upp sina känslor till ett säkerhetstillstånd. Tro innebär att göra experimentet.

Det finns starka skäl till att våga försöket. Först och främst vårt behov. Då vi själva styrde vårt liv blev det ingen framgång att skryta med. Det lönar sig att ge Gud chansen att styra det bättre. Vidare har vi vittnesbörden från andra om vad de funnit. Vi ger oss in på stora företag i livet med sämre rekommendationer än dem vi har för att ta det här steget. Det starkaste skälet är Kristus själv. Han har levat detta liv. Han inbjöd oss att göra försöket och få bevis på Guds goda vilja.

Vi måste börja där vi står. Ibland kan vi inte säga annat än: "O Gud, om det finns en Gud, så ta hand om mitt liv!" Om vi menar allvar med det, tar Gud ledningen.

Kapitel 2

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

Gud har en plan. Det är en av de djupaste sanningarna i den kristna tron.

Var och en av oss har sin andel i denna plan. Alla världens bekymmer och alla våra bekymmer kommer av att vi inte lyckas upptäcka denna plan och vår andel i den. Guds plan är den enda enligt vilken såväl samhällets som mitt eget liv kommer att fungera.

När vi talar om Guds vilja, tänker vi alltför ofta bara på hans önskan att vi skall vara goda och leva efter hederliga och osjälviska principer. Det faller oss aldrig in att alla livets detaljer — vilket yrke vi väljer, vad vi gör med den här tian, hur vi använder den här timmen, vilka vänner vi har, varje beslut som fattas i löne- och yrkesfrågor — att alla dessa detaljer är betydelsefulla för Gud. I ett liv som verkligen står under hans ledning blir de medvetet samordnade med hans plan för oss och för världen.

Den Gud som vi lär känna i Bibeln är sannerligen inte den sorts far som på morgonen skulle säga till sina barn: "Nu kan ni gå vart ni vill och göra vad ni tycker bäst om, bara ni inte går och blir våta om fötterna eller försummar att komma hem i tid till middagen." Gud har ett mera positivt program än så för oss och ett mera ingående intresse för vårt liv.

Det är inte bara det som är betydelsefullt för Gud att Abraham är en god människa, utan det är ytterst

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

viktigt för honom att Abraham lämnar sitt fädernehem i Ur och flyttar till ett främmande land. En stor del av Guds plan beror på om Ananias verkligen är beredd att övervinna sin fruktan och göra det där besöket vid den Raka gatan i Damaskus. Det betyder lika mycket i våra dagar, var Olle Andersson bygger sin fabrik, eller var herr och fru Johansson bosätter sig, nu när de låter Gud disponera över sitt hem. Gud är nämligen en arkitekt som gör upp planen till en ny byggnad av förvandlade liv och ett förvandlat samhälle och det är viktigt att varje sten kommer på sin rätta plats.

Gud är en general som leder ett fälttåg — ett fälttåg mot det onda — och varje enskild soldats rörelser är av största betydelse för hans strategi. Gud vill inte ha barn som är enbart väluppfostrade och inte gör honom bekymmer. Han vill ha villiga medarbetare som tillåter honom att leda deras liv i varje detalj och att sammanfoga dessa detaljer till en levande del av sin stora plan för världens nydaning.

Det är när vi är helt inställda på att på detta plan söka Guds vilja som vi finner lösningen på alla våra egna problem och även på världens. Vi är i stort behov av denna upptäckt just nu.

Vi har gjort famlande försök att bygga upp en världsfred men har misslyckats. Ekonomiska krafter som vi inte längre kan behärska har oss i sitt våld. Den samhällsbyggnad vi uppfört håller på att falla sönder. Vi lever i en tid av besvikelse, hjälplöshet och växande fruktan.

Bakom allt detta ligger misslyckandet i oräkneliga individers liv. Det finns ett växande antal människor som inte kan anpassa sig efter vår tids påfrestningar

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

och krav. De är offer för ängslan. De misslyckas med att lösa sexualitetens, äktenskapets och hemlivets problem. De går tyngda av en känsla av meningslöshet i ett liv som de inte kan finna något mål för. De kan inte ens förstå sig själva och är illa anpassade till sin omgivning och sitt arbete.

Deras verkliga svårighet är att de försöker ordna sitt liv på sitt eget sätt, efter eget förstånd och i egen kraft.

För en sådan generation, för människor, skrämda av de växande bevisen på egen vanmakt, kommer som ett hoppets jubelrop budskapet om att Gud har en plan, detaljerad, adekvat för varje situation och varje individ. I och med denna upptäckt kommer Gud på nytt rakt in i våra liv såsom en handlande Gud, med ett varmt intresse för även de minsta detaljer i vårt sätt att leva. Det är han som har hand om ledningen, vi bara tar emot hans order.

Men hur går det egentligen till att ta emot denna Guds ledning? Svaret på detta får vi genom en annan av grundsanningarna i vår tro: "GUD talar!" Det är på detta oerhörda faktum som både Gamla och Nya Testamentet bygger — inte på att människan kan och får tala med Gud, utan på att Gud kan tala och verkligen talar med människan.

De flesta av oss tror naturligtvis att Gud talar till oss så där i allmänhet, genom naturen, genom vårt samvete, genom vårt förstånd, genom omständigheter eller genom andra människor. Men Bibeln visar oss en Gud som också talar på ett mycket intimare, personligare och bestämdare sätt till dem som vill lyssna och lyda. Gamla Testamentet är historien om män och kvinnor som trott, att Gud sade dem vad de

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

skulle göra och säga, när det gällde både nationella och personliga angelägenheter. Ett fulltonigt guds-förhållande beskrivs i Nya Testamentet med uttrycket "vi får den Helige Ande". Om detta uttryck är oklart för oss, så var det sannerligen inte oklart för Nya Testamentets olika författare. För dessa första kristna betydde den gåvan tydligen inte bara Guds renande och stärkande kraft inom dem utan också hans vägledande stämman.

Det är han som dikterar besluten vid deras rådslag. Enligt Mästarens löfte läggs orden i munnen på dem när de skall vittna. Petrus som befinner sig på taket får befallning att gå ner och följa med Kornelius' budbärare. Filippus får befallning att stå upp och gå söderut på vägen som leder från Jerusalem till Gasa. Paulus får order att inte resa in i Bitynien. Vi får här en bild av människor som lydigt följer Guds tydliga ledning.

Är Gud mindre i stånd att leda oss nu för tiden?

Faktum är att det i vår tid finns tusentals män och kvinnor som gör experimentet att söka denna ledning i alla livets angelägenheter och som upplever, att Gud kan ge dem en inre förvisning om vad han vill de skall göra, en förvisning som går långt utöver deras eget omdöme och deras egen tankeförmåga. Och resultaten blir ojämförligt mycket bättre, än när de ordnade sitt liv efter sin egen vilja.

Verkställande direktören i en firma som handlar med byggnadsmateriel fann ett nytt och revolutionerande sätt att handha överproduktionen under en depression i affärlivet. Förut hade hans enda utväg varit att avskeda personalen. När han nu lyssnade till Gud fick han en ny plan. Den innebär en minsk-

ning av hans egen lön med en tredjedel och av de högre avlönade tjänstemännens med $2\frac{1}{2}$ —5 %. Dessutom skulle företagets reservkapital tas i bruk. Hans initiativ besvarades med ett erbjudande från de övriga anställdas sida att skära ner sina löner. Ingen avskedades och om några månader kunde lönerna höjas igen. Alla inom företaget hade också fått en ny känsla av säkerhet och samhörighet, när det gällde att lösa industrins problem.

Det är inte bara i England som arbetarnas flykt från landsbygden innebär ett hot mot jordbruket. I Finland söker sig många arbetare till städerna och framställningen av jordbruksprodukter minskar. En finsk lantbrukare har emellertid funnit ett svar på problemet. Många dugande arbetare söker sig nu till hans gård. Gårdens produktivitet har stigit ända till 20 % på ett år, produktionen och arbetarnas löner c:a 30 %. Ägaren säger att det beror på det faktum att han inte längre är diktatorn som styr efter sitt eget huvud. Guds planer för hans gård har medfört vittgående förändringar både i hans förhållande till arbetarna och i hans arbetsmetoder.

De resultat som uppnåtts på andra livsområden är lika anmärkningsvärda.

En delegat vid FN som i årtal sökt Guds ledning för sitt arbete får av sina kolleger det erkännandet, att han lagt fram flera antagna förslag till lösningar än någon annan de kände. En kvinna som har ansvaret för matlagningen vid ett stort etablissement säger: "Jag skulle inte kunna vara i farten så mycket, om jag inte visste hur jag skulle finna Guds plan för varje dag. Det lättar bördan och gör det omöjliga möjligt." En fabriksarbetare konstaterar, att hans

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

produktion går upp och avfallet minskar, när Gud leder hans arbete.

Det finns en annan sanning som vi också på nytt måste ta fasta på. Den föregående generationen litade på det mänskliga förståndets tillräcklighet. Till och med religiöst folk talade, som om förnuft vore liktydigt med Guds röst. Den nuvarande generationen har fått falskheten i detta påstående bevisad genom det tilltagande kaotiska tillståndet i världen. Bibeln nämner ingenting om det mänskliga förståndets tillräcklighet i och för sig. Vårt omdöme är snedvridet. Vårt tänkande är mycket ofta bara ett vidlyftigt försök att rättfärdiga det vi vill göra. Våra beslut är ofta dikterade av fruktan, fördomar, känslor och våra förklädda lustar. Och ingen av oss kan överblicka följderna av ens vår enklaste handling.

Om vi skall kunna passa in i Guds plan för oss måste vi gång på gång taga vissa steg utan att för ögonblicket kunna se de verkliga skälen därtill. Det är bara om denna sanning att "Gud talar" kan prövas och befinnas riktig, som vi kan hoppas leva ett fullt effektivt liv och äga en verklig känsla av säkerhet och frid.

Tänk om vi genom experiment kan bevisa, att Gud har en plan för internationella förhållanden, för industrin, för varje område av vårt samhällsliv, och att statsmän, industriledare och socialarbetare kan komma i kontakt med honom och få kännedom om den! Tänk om han har en plan för mitt hem, för mina barns fostran, för mitt yrke och min framtid! Då skulle det ju inte bara finnas en möjlighet för mig och massor av människor sådana som jag att finna lösningen på våra svårigheter och bekymmer,

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

utan också en möjlighet att Gud genom människoliv som står helt och fullt under hans kontroll skall kunna bygga upp det slags världsordning som han avser.

Gud har en plan. Gud talar.

Men om han skall bli hörd och hans vilja bli känd och utförd, så *måste människan lyssna*.

Detta betyder för många av oss ett nytt sätt att komma till Gud. När vi förut har bett till honom har vår hållning närmast varit: "Lyssna Herre, ty Din tjänare talar." Vår bön har varit vad domprost Streeter kallar hednisk bön — ett försök att få Gud att uppfylla våra önskningsar och att fylla våra behov. Vi har först planerat och beslutat och sedan sökt Guds välsignelse och bistånd. När bönen blir detta ensidiga talande med Gud, blir den mer och mer överklig och bortfaller till sist helt och hållet eller bibehålles bara för formens skull.

Kristen bön börjar med önskan att få veta Guds vilja och att bli förd in under hans kontroll. Löftet om bönhörelse gäller bara för dem som först ställt sig i linje med hans vilja. Om Gud för oss skall bli den levande, verkande guden som leder vårt och världens liv, så är det livsviktigt att vi lär oss lyssna.

Det finns ett villkor som måste uppfyllas innan vi börjar. Vi måste vara villiga att höra allt som Gud säger oss. Det är lönlöst att söka hans ledning inom ett livsområde, om vi inte är villiga att låta honom tala till oss inom ett annat område som han först behöver reda ut för oss. Om vi vill ha ledning angående vår familj, kanske vi först måste lyssna till vissa saker, som Gud har att säga oss om oss själva, vår karaktär och våra vanor. Gäller det personliga

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

problem, bekymmer eller hälsotillstånd som vi behöver vägledning om så kan det hända, att vi först måste ställa oss inför vad Gud har att säga oss om vårt sätt att sköta våra affärer eller om vår inställning till pengar. Det är allt eller intet! Innan du börjar lyssna till Gud, måste du bli av med alla reservationer, som du är medveten om.

Jag kommer ihåg en man som beklagade sig för mig över att han inte fick någon ledning, när han försökte ha en stilla stund. Några frågor visade, att i själva verket hans systers namn åter och åter brukade komma för honom men att han inte hade brytt sig om det. Ytterligare några frågor visade tydligt, varför detta namn kom gång på gång. Gud sade åt honom att han skulle återknyta ett sedan länge brutet förhållande. Han hade velat ha en annan ledning. Det är ofta så för oss, men ledning måste komma på Guds sätt, inte på vårt eget.

Vilket är nästa steg?

Kom ihåg att vårt mål är att ställa vårt liv under Guds kontroll och att undersöka om han kan tala så tydligt i våra hjärtan, att vi förstår vilka steg han vill vi skall ta. Med största sannolikhet finns det vissa ting i vårt liv som måste klaras upp, innan Gud verkligen kan övertaga kontrollen, och det första Gud säger oss kommer att handla om detta. I varje fall kan vi ju börja med att sitta stilla några minuter och tänka på vårt liv i ljuset av vad vi redan vet om Guds vilja.

Sammanfattningen av Kristi undervisning under rubrikerna absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek hjälper oss. Vi behöver inte vara stilla länge, förrän vi märker att Gud

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

sätter sitt finger här och där, på punkten där en förändring måste ske eller där vi måste ställa något tillrätta gentemot någon annan. Kanske några minuters längre stillhet kan ge oss visshet om åtminstone det första praktiska steget vi måste ta. Den första delen av vårt experiment har genomförts.

Om vi vill gå vidare, får vi lov att lyda de order vi redan fått, ty Gud kan fortsätta att tala till oss bara om vi lyder. Olydnad blockerar linjen.

Troligen kommer våra första stilla stunder huvudsakligen att göra oss medvetna om synd och ge oss klarhet om nästa steg. Vägen mellan Gud och oss måste röjas upp. Den behöver också hållas öppen och vi bör varje dag först lyssna efter Guds tillrättavisningar. Men nu försöker vi ju få veta om Gud kan ge oss anvisningar likaväl som tillrättavisningar. Låt oss därför göra experimentet att ta upp några praktiska angelägenheter till granskning.

Vi måste i dag fatta vissa beslut i vårt hem eller i vår affär. Vi bör då lugnt överväga alla de faktorer vi känner till som har inflytande på vårt avgörande och skjuta åt sidan de tankar som kommer av fruktan, stolthet eller själviskhet. Samtidigt låter vi tanken på vad Gud vill tränga djupare och djupare in i vårt medvetande och inväntar en framväxande övertygelse om vad som är det rätta att göra. Om vi är redo att göra detta med tålmod och grundlighet och att ta upp till granskning livets alla olika områden, affärer, hemliv, ledighet, pengar, tid, släktförhållanden, hälsotillstånd, så blir vi förvånade över vad som kommer till oss — en ny visshet i våra beslut, en ny känsla av ledning och en växande förvisning om att Gud har vårt liv i sin hand.

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

En mycket upptagen husmor med man, tre barn och martyrkomplex fann tidigare livet invecklat och tröttande. Nu säger hon: "När jag började tillbringa en timme om dagen i stillhet, märkte jag att jag alls inte försummade någon dyrbar tid och att min redan tunga arbetsbörda inte ökades. I stället blev denna timme den förenklande, enande och tidsbesparande ingressen till hela dagen."

Detta är två praktiska exempel på hur vi kan göra försöket. Det väsentliga är att vi var och en för sig gör den överväldigande upptäckten att Gud har talat till oss. Har vi en gång gjort den erfarenheten, kommer Gud att utforma våra stilla stunder och utveckla dem, tills de blir uttryck för ett djupt personligt förhållande till honom och i sig innesluter tack, tillbedjan, önskningsar, förböner, förpliktelser som en del av vårt liv med honom. Nu talar vi bara om hur man skall börja.

Vad kan vi vidare vänta oss, när vi fått större erfarenhet av detta lyssnande till Gud? Det första vi lägger märke till blir troligen att hela nivån för vårt tänkande blivit en annan. Vi kommer att se, att det som vi förr ansåg vara ett klokt resonemang helt enkelt var mänskligt tänkande som dikterades av egenvilja, fördomar och fruktan eller begränsades av att vi lämnat Gud ur räkningen. Omdömet hos en överlåten människa som lyssnar till Gud är något vida mer än mänskligt förstånd. Det kan ofta, som Paulus säger, för andra synas som idel dårskap.

Detta betyder inte, att vi inte skall använda vår tankeförmåga, när vi har vår stilla stund. Föreställningen att det att lyssna till Gud skulle vara detsamma som att göra själen tom är en egendomlig miss-

uppfattning som varit till hindern för många. Att lyssna innebär att lämna plats åt Gud, så att han kan leda dig på ett sätt, som övergår dina mänskliga tankar, och låta dig få veta sådant som du aldrig skulle kunna upptäcka själv.

Det som närmast blir klart för oss är att vi är i stånd att bättre förstå andra sätt som Gud använder för att tala till oss, genom omständigheter, genom andra människor, genom Bibeln. Vi lär oss känna igen hans röst under våra stilla stunder och vi urskiljer den bättre också vid andra tillfällen.

Troligen kommer vi dessutom att märka, att vi då och då får tydliga impulser till något vi bör göra eller någon plats vi bör resa till. Dessa impulser har ofta en stark, bjudande kraft och om vi försummar dem kommer de enträget tillbaka. Jag kommer ihåg, att jag en dag, då jag bilade hem från en väns bröllop, såg att jag hade två timmar lediga. Det var ingen tvekan om hur jag skulle ha tillbringat dem, innan jag upptäckte att Gud har en plan för varje minut. Den öppna heden låg vid sidan om vägen och det var i juni. Men en stilla stund vid vägkanten gav tydlig ledning att besöka redaktören för en daglig tidning som bodde några kilometer därifrån. Resultatet härav visade sig två månader senare i form av en ledande artikel som blev ett betydelsefullt bidrag till att förbereda den allmänna opinionen för en kristen lösning av nationella problem. Att Gud verkligen leder oss på detta direkta sätt har bevisats alltför ofta för att kunna betvivlas.

Naturligtvis är inte varje tanke som kommer till oss under en stilla stund en Guds ledning. Vi måste pröva de röster som talar till oss över en linje som

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

så länge varit ur bruk eller blockerad. Vi har direkt anledning att förkasta sådana ingivelser som står i strid med vad vi redan vet om Guds vilja. Ingenting kärlekslöst, orent, oärligt eller själviskt kan komma från Gud. Andra tankar som kommer till oss kan vi behöva tala igenom med någon erfaren person som vet hur man lyssnar till Gud. Stundom måste vi kanske vänta på en klarare övertygelse i vårt inre. Ibland kan provet göras bara genom att vi vågar försöket och handlar. Vi kommer att begå misstag. Men ett ärligt misstag är användbarare för Gud än den ängsliga överksamhet som inte törs göra ett försök. Gud använder alltid ärliga misstag till att lära oss och andra mera om sin vilja och om hur vi bättre skall tolka den.

Livet under Guds ledning är ett växande. Genom de fortsatta försöken att lyssna till Gud blir våra tankar och handlingar alltmer befriade från påverkan av själviskhet, hat, fruktan, slapphet, fördomar, okunnighet och alla andra former av synd och står i stället till Guds disposition.

Och *denna ledning fungerar*. Det är det slutgiltiga beviset.

Att lyssna till Gud tar tid. Det tar mycket mer tid än det korta anförande vi kallar vår "morgon- eller aftonbön". Det tar tid, därför att Gud måste tränga igenom så många lagar av vårt mänskliga, självpupptagna, genom synd förslöade tänkande, innan han kan meddela oss sina tankar. Det tar tid, därför att Gud under den stilla stunden leder oss in i ett genomgripande, konstruktivt planläggande av vårt liv i medarbetarskap med honom. Det är visserligen sant att Gud menar att vi skall leva i så nära kon-

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

takt med honom, att han kan tala till oss när som helst, men de män och kvinnor som känt honom bäst har utan undantag funnit det omöjligt att behålla en nära kontakt med honom utan att dagligen tillbringa en stund i ensamhet och stillhet inför honom.

Ingen kan leva ett alltigenom kristet liv som inte dagligen avskiljer en viss tid för sådan samvaro med Gud. När vi säger att vi inte har tid, så är vi i de flesta fall oärliga. Några av oss har ännu inte insett hur mycken tid man sparar under dagens lopp genom ökad effektivitet, genom större förmåga att skilja mellan vad som är viktigt och vad som kan lämnas ogjort och genom den ökade styrka och frid som kommer när vi har lyssnat till Gud och tagit emot hans order för dagen.

Morgonen är alldeles avgjort den bästa tiden. Att börja dagen med stilla eftertanke, planläggning och bön är så påtagligt den rätta starten för en kristen, att vi knappt behöver få det bestyrkt av den genomgående erfarenheten hos de män och kvinnor, som tiderna igenom levat Gud särskilt nära.

Nästan alla de invändningar mot den stilla stunden som görs av friska människor har sin grund i deras motvilja mot att stiga upp tidigare. Deras svårighet beror antingen på lättja, på slarv med att gå till sängs i tid eller på en fysisk tröghet, som kommer att försvinna efter några veckors ny disciplin och bättre omsorg om hälsan. Men vi håller på med en undersökning som inte får hindras av sådana saker. Vi söker ju nå fram till gudsledda liv och en gudsstyrd värld. Det näst bästa räcker inte när det gäller den tid vi ägnar åt att lyssna till Gud.

ATT LÄRA KÄNNA GUDS PLAN

Hur lång tid bör vi lyssna? Francis de Sales säger att en halv timme om dagen är absolut minimum, utom när man har särskilt mycket att göra. Då är det nödvändigt med en hel timme! Men detta är en fråga som kommer att besvaras av sig själv för varje människa som ärligt vågar göra experimentet att leva under Guds ledning. Allteftersom Gud för en människa ut i större verksamhet och ansvar blir frågan den: "Hur mycken tid kan jag få?" inte: "Hur lite räcker det med?" En praktisk anvisning som är värd att taga vara på: använd penna och anteckningsbok! Skriv ner de tankar som kommer under den stilla stunden! En stenograf som kom utan anteckningsblock när chefen skulle diktera brev, skulle inte länge få behålla sin plats. Det skulle inte tjäna något till att hon ursäktade sig med att hon kunde komma ihåg allting utan att notera det. Det finns ingen anledning till att vi skulle vara mindre effektiva, när vi har att göra med Gud. Ett kinesiskt ordspråk säger, att det starkaste minne är svagare än det blekaste bläck¹

Att lyssna bör naturligtvis inte förbli en individu-

¹Den berömde folktalaren och prästen Fader Gratry skrev för över hundra år sedan: "Världen som ni vill förvandla på ett rättfärdigt sätt kommer inte att förvandlas, därför att ni inte är förvandlade själva. Och så länge som ni vägrar att själva förvandlas, blir inte världen annorlunda. Men världen kan bli annorlunda, om ni blir annorlunda. Hur blir man annorlunda? Genom att lyssna till Gud, därför att liksom solen alltid skiner, så talar Gud hela tiden. Hur lyssnar man till Gud? Den bästa tiden är på morgonen, innan alla störningar och uppgifter tränger sig på. Ni frågar på vad sätt ni kan lyssna till Gud. Detta är svaret: Genom att skriva. Skriv så att ni tydligare kan höra ordet inom er och minnas hans anvisningar."

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

ell erfarenhet. Vi behöver lyssna tillsammans med andra. Deras tankar är ofta ett välbehövligt observandum för oss. Men ännu viktigare är att vår uppfattning av Guds plan i så hög grad vidgas, när alla våra olika bidrag sammanförs och vi upplever att vi är en hel skara människor som gemensamt leds av Gud.

Vi är kallade att klart bevisa för världen av i dag, att Gud har en plan — för världen, för kyrkan och för mig personligen — att han kan meddela denna plan genom bestämd, detaljerad, adekvat ledning åt dem som är villiga att lyda samt att hans plan är det fullgoda svaret på allt det kaotiska såväl i samhällets som i den enskildes liv.

Priset består i vår villighet att lyssna.

Kapitel 3

ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR

Murar!

I detta enda ord innefattas mer än hälften av världens bekymmer.

Vi lever i en splittrad värld. För varje dag kommer det nyheter om strid mellan nationer, klasser, ideologier. Själviskhet, fruktan, bittra minnen och nationell stolthet splittrar mänsklighetens stora familj i fientliga grupper. Samarbeta som är vad vår värld mest av allt behöver blir svårare och svårare.

En sådan värld av isolerade grupper som med växande misstro ser på varandra över missförståndens allt högre murar uppstår bara som en produkt av individer som inte vet hur det går till att leva samman. Själviskhet, fruktan, agg och högfärd svävar inte fritt i luften. De lever inom människan. De kan sätta stater i rörelse, därför att de satt oss i rörelse. Det är först och främst hos oss själva och i våra hem och sedan i vårt dagliga umgänge som vi finner de murar som skiljer nationer och klasser åt.

Då vi stöter på dessa murar i vår egen omgivning, blir deras existens påtaglig nog. Någon har beskrivit sitt hem som "en bensinstation på dagen och en parkeringsplats på natten". Detta kan stå som den klassiska beskrivningen på tusentals hem i våra dagar. De är ställen där ett antal människor bor under

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

samma tak och äter vid samma bord men knappast vet någonting om vad som rör sig under ytan i varandras liv. Man och hustru har glidit isär genom årtal av hopad förtegenhet. Barnen är skilda från föräldrarna genom opposition mot föräldraauktoritet och genom brist på förståelse. Föräldrarna har stängt sig inne i sig själva i självmedlidande och förbittring över vad de kallar barnens egensinne och tanklöshet. Syskon går sina egna vägar, blyga för varandra.

Utanför hemmet är det likadant. I skolan fruktar eleven alltför ofta att berätta sina verkliga svårigheter för läraren, rädd för att bli utskrattad eller bestraffad. På kontoret arbetar folk tillsammans utan att lära känna varandra. Avund, fruktan och stridigheter delar upp dem i kottier eller isolerar dem var för sig. På fabriken är chefen en avlägsen och okänd varelse som stiger ner i arbetarnas tillvaro, bara när något är på tok.

Detta är grundorsakerna till splittringen i världen. Folk som inte känner varandra och har föga hum om varandras svårigheter och livsmål kan inte skapa en enad värld. De kommer med säkerhet att missförstå varandra. Förr eller senare kommer de att gräla.

Den vanligaste orsaken till vår isolering är fruktan. Det är rädslan som kommer oss att hålla oss undan. Vi är rädda för mångt och mycket. Vi fruktar att förlora vårt anseende. Vi tror, att om andra människor såg oss som vi verkligen är, så skulle de skratta åt våra misstag och förakta oss för våra misslyckanden. Därför skyler vi över dessa misstag och misslyckanden med tystnad eller med urskuldande av oss själva. Vi låtsas vara säkra, när vi alls inte

ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR

är det. Det ansikte vi visar världen är i själva verket en mask.

Vi är rädda när vi gör affärer. Vi tror alltid, att konkurrenten skall skaffa sig en fördel. Därför håller vi våra affärsmetoder hemliga. Vi vill inte ge honom någon möjlighet att ta hem spelet. Vi kamouflerar våra syften. Och på det sättet hjälper vi till att skapa den atmosfär av misstankar och misstro som världen lever i.

Vi är rädda för att bli genomskådade och tvingade att avstå från några av våra metoder eller förbindelser. Om vår familj bara anade dem eller våra affärsmedhjälpare eller vår arbetsgivare kände till dem, så måste det bli annorlunda. Men vi vill alls inte bli annorlunda. Vi skulle tycka ytterst illa om att behöva bli annorlunda. Och så börjar alla dessa små förtiganden och tarvliga oärligheter, och de växer tills vi lever två skilda liv, ett som andra får se och ett annat som vi hoppas de inte ser.

Uppriktighet, förtroende, förståelse, fritt och glatt samarbete kan inte existera mellan människor som gömmer sig för varandra.

Vi är i stort behov av att komma ut på öppna fältet, lägga av masken, sluta att spela teater och i stället verkligen vara oss själva, vara ärliga beträffande våra misstag och synder, uppriktiga i fråga om våra tankar och avsikter och villiga att låta andra lära känna oss. Ett liv i isolering och hemlighetsmakeri är skadligt för både oss och världen. Det inte bara bygger murar mellan oss och dem vi lever tillsammans med, utan det stänger oss också inne i oss själva och föder den enslighet, det tungsinne, den hämmade och förvridna syn på livet varifrån en stor

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

del av våra själsliga och andliga sjukdomar kommer.

När en människa blir alldeles öppen i allt sitt umgänge med andra, får det en revolutionerande verkan. En tidningsman gör inför att annat lands samlade pressmän avböen för bitterheten i sina artiklar, och genast öppnas en dörr till ny förståelse mellan två nationer. En statsman erkänner vid ett internationellt rådsmöte att hans lands politik hittills varit felaktig och erbjuder sig att överväga saken på nytt, och genast går det en fläkt av frisk luft genom världspolitiken. En distriktsämbetsman i Afrika ber en afrikan om förlåtelse för sin överlägsenhet, och en ny grund läggs för förhållandet mellan olika raser. Representanten för en stor firma lägger alla korten på bordet inför konkurrenterna, och ett hotande priskrig avvärjs. En far som försökt många utvägar för att få sin dotter att tala ut med honom stiger en dag ner från sin piedestal och börjar berätta om sina egna svårigheter för henne. Det besvaras omedelbart med en flod av förtroenden från dotterns sida och blir början till ett helt nytt förhållande mellan dem. Två bröder har länge varit noga med att visa varandra bara vissa utvalda sidor av sitt liv. Nu upptäcker de att de under denna livslånga kurragömmalek i själva verket var för sig kämpat mot samma frestelser, och de berättar för varandra om sina segrar och nederlag.

Dessa människor existerar i verkligheten och hör till den växande skara av män och kvinnor som bryter ner murar och skapar nya förhållanden genom enkel ärlighet om sig själva. De är beredda att svälja sin stolthet, riskera sitt anseende, sätta sina materiella

ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR

intressen på spel för att kunna leva i öppenhet gentemot sina medmänniskor. De skapar en ny anda i alla sammanhang som de kommer in i. De bryter ner murar och öppnar vägen till en värld som är annorlunda.

I denna annorlunda värld kommer vi inte bara att *känna* varandra, vi kommer att *lita på* varandra.

Man kan inte få ett tillfredsställande samarbete utan ömsesidigt förtroende. Man har inte förtroende för folk, om man mistänker att de främjar sina egna intressen. De har inte heller förtroende för en själv, om man håller fast vid något som man inte är villig att ge upp för det allmännas bästa. Det är detta fasthållande vid våra privata syften och intressen, våra privata ägodelar som splittrar all gemenskap. Det delar upp nationer och familjer i skilda, konkurrerande partier och individer som håller ihop bara så länge deras intressen inte kolliderar med varandra. Tron på andras oegennyttan är den enda grund på vilken människor kan leva och arbeta tillsammans i hållfast gemenskap. Det verkliga livsproblemet i dag är hur man skall skapa förtroende.

Föreställ dig för ett ögonblick en internationell konferens, en förhandling mellan arbetare och arbetsgivare, en kyrklig kommitté eller helt enkelt två människor som försöker bilägga en tvist och där båda parter tror, att motparten är alldeles fri från privata syften och bara frågar efter båda sidornas gemensamma intressen! Behöver vi säga mera? På den nivån försvinner mänsklighetens största problem.

Förtroende skapas inte genom att vänta på att den andre skall börja. Det börjar taga form och växa omkring dem som ger sig helt åt andra. Jesu svar

till en söndrad värld var att ge hela sitt jag åt andra och så skapa omkring sig ett litet samhälle, där förtroende och samarbete uppstod genom självutgivande. Detta lilla samhälle — i början bara tolv män — var embryot till en ny värld. De levande cellerna i den nya världen i dag blir de grupper av män och kvinnor i hem, affärsliv, städer och nationer som lärt sig att lita på varandra och leva utan barriärer.

Det finns ingen annan lösning. Det finns inget annat sätt på vilket Guds skapande kärlek kan nå ut i världen för att föda fram ett nytt, förtroendefullt förhållande mellan människor än den självutgivande väg som Kristus gick.

Det måste vara ett självutgivande av samma halt som Kristi eget. Det duger inte med surrogat. Många av oss ger åt andra, men vi ger saker och inte oss själva åt dem. Det finns många arbetsgivare som ger sina anställda höga löner och skapar flotta sociala institutioner men inte ger dem personligt intresse eller den omsorg som skulle kunna bygga upp ett verkligt förtroende. Det finns föräldrar som ger sina barn ett bekvämt hem och en god uppfostran men andligen håller sig på avstånd från dem. Många av oss är villiga att ge pengar för att fylla olika behov hos andra men är oförmögna att möta deras djupaste behov. Några av oss ger vänskap. Men det är fel sorts vänskap. Den binder människor vid oss men för dem inte fram till Gud. Den förslappar dem med så kallad sympati, då de i stället behövde stålsättas genom uppfordran. Många av oss genomskådar inte den verkliga arten i vår vänskap. Vi vill gärna bli omtyckta och finner tillfredsställelse i att andra vänder sig till oss för att få hjälp, och detta gör oss

ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR

blinda för det faktum att vår vänskap i grund och botten är självisk. Det innebär att vi är orena — även när det gäller förhållandet mellan man och man eller kvinna och kvinna.

Somliga av oss ger goda råd. Vi kliver upp på vår lilla piedestal och talar därifrån ner till de andra, där de står i sina problem och nederlag, medan vi borde stå jämsides med dem och ärligt erkänna hurudana vi själva är. Gemenskap som är äkta och enande kan byggas bara på den enkla ödmjukhet som lägger fram vårt eget livs fakta för den andre, vad det än kostar — våra frestelser, svårigheter och synder samt våra upptäckter av hurudan Gud är.

Folk säger ibland: ”Ja, men sådana saker är för heliga att tala om.” I allt för många fall är detta ett självförsvar hos människor som har fasligt lite att komma med och vilkas erfarenhet av Gud inte är så levande och glädjefylld, att de vill ge den vidare. I andra fall kan det vara ett slags andlig själviskhet.

Hur skulle vi ha kunnat få läsa om frestelserna i öknen eller ha fått inblick i Jesu själsångest, när han såg slutet närma sig, eller ha vetat något om de innerligaste orden i Getsemane om inte Jesus berättat sina hemligheter för lärjungarna? Hur skulle vi ha vetat vad Gud kunde göra med en man som Paulus, om inte Paulus själv varit villig att ödmjukt och ärligt tala om hurudan han var, innan Gud gjorde honom annorlunda? Vi står i en skuld som vi inte kan betala till sådana män som Augustinus, broder Lawrence, John Wesley och en stor skara onämnda män och kvinnor som varit villiga att låta oss i sin själs innersta skeenden se hur Gud tagit itu med deras synd.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Det är en självutgivelse av denna halt som skapar de djupaste och personligaste förhållandena och det var på grundvalen av sådana förhållanden som Kristus ser den nya världen byggas. Paulus beskriver den gemenskap som då kom till stånd i världen såsom "ett medborgarskap i himmelen", ett förädlade kraftcentrum. Detta är kyrkans primära funktion. Det händer alltför ofta att människor förrättar andakt i samma kyrka eller samarbetar i olika organisationer men knappast vet varandras namn och har mycket lite umgänge utöver någon anmärkning om vädret. Detta är inte kyrkan sådan som Kristus avsåg den att vara.

Kristi levande, fungerande kyrka existerar bara där dess medlemmar genom äkta omsorg om och givande åt varandra funnit den enhet de är kallade att bygga in i världen.

Detta sätt att leva, som bryter ner barriärer och bygger upp förtroende, är ytterst en fråga om att vara ärlig mot andra beträffande sig själv. Det innebär att för Guds syften vara villig att ge sig oreserverat åt vem det vara månde. Därmed är inte sagt, att du skall tala om allting om dig själv för varje människa du träffar. Det innebär att du är villig att säga vad som helst till vem som helst — om Gud visar dig, att det kan bli till nytta för uppriktandet av en ny och djupare gemenskap eller till hjälp för någon annan att finna Gud.

Det kan kosta mycket. För somliga av oss betyder det att vara villig att lida vad som helst för att återställa det rätta förhållandet till dem som omger oss — kanske en make, en maka, ett barn, kanske dem som arbetar med eller åt oss, kanske någon som hör

ATT RIVA MURAR OCH BYGGA BROAR

till samma församling. Det kommer inte att kosta mindre än så att låta dem se oss som vi verkligen är. Och om vi skall låta Gud föra oss rakt in i andra människors liv, med den kärlek som ger ut sig för dem, så kommer det att på nytt betyda korset. Det var vad det betydde för Kristus, när han gav sig åt världen. Priset för förlösande gemenskap med människor är alltid korset.

Genomskinlig livsföring är något vi måste lära oss. Vi kan inte låta andra lära känna oss, förrän vi gjort vår egen bekantskap. En av de svåraste följderna av vår förtegenhet och vår andliga isolering är att vi blivit främlingar för vår egen själ. Gud måste föra oss rakt ut i ljuset där vi utan självbedrägeri kan se oss själva och se den nakna sanningen om våra handlingar, tankar och motiv.

Ett av Guds verksammaste sätt att lära oss självkännedom är att förmå oss att säga hela sanningen om vårt liv, så långt som vi känner den, till en annan människa som vi kan lita på och som inte kommer att vara efterlåten mot oss. Alldeles frånsatt det faktum att det är hälsosamt och befriande att lätta sitt samvete, så kommer det oss att klarare se och djupare avsky vår synd, när vi inför en annan i ord ger de nakna fakta om den. Dessutom kommer den andre troligen att se saker hos oss som vi själva är blinda för och därmed hjälpa oss att se dem.

Gud har gett oss gemenskapens ovärderliga gåva som ett av de bästa hjälpmedlen till verklig självkännedom, ånger och nytt liv, och vi förlorar något livsviktigt, om vi ryggar tillbaka för denna förödmjukande men befriande erfarenhet.

Om vi skall kunna fortsätta att vara ärliga mot

andra, måste vi fortsätta att vara ärliga mot oss själva. Livet går vidare och vi måste göra nya upptäckter om oss själva, möta nya svårigheter och bekänna nya synder. Därför måste vi ofta söka oss till det slagets gemenskap, där vi kan tala om dessa upptäckter utan förbehåll.

Detta slag av drastiskt ärlig gemenskap är något alltigenom hälsosamt, dels om man ser den som ett medel att hålla sig i andlig vigör, fri till tjänst åt Gud, och dels om den leder till praktiska steg att rätta till det som är fel. Den håller den andliga organismen fri från anhopning av gifter.

Då vi på det sättet lär oss vara ärliga mot oss själva och andra, att ta av oss masken och sluta att posera, att komma fram från gömstället bakom reservation och stolthet, då blir vi medborgare i Guds nya värld — män och kvinnor omkring vilka en ny ärlighet och ett nytt förtroende börjar växa.

Då vi lär oss detta, blir var och en av oss en levande cell i denna nya värld. Och tillsammans blir vi en styrka som Gud kan använda effektivt, därför att den står helt enad.

Kapitel 4

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

Kristus kallade inte människor enbart till ett liv, där han skulle möta deras behov, utan till ett liv i gemenskap med honom för hans uppgift. På ett levande och vardagligt språk som kunde fånga fiskares fantasi uppmanade han Simon och Andreas att följa med honom på en häpnadsväckande fisketur. Fångsten skulle vara människor.

Det är mycket viktigt att vi gör detta klart för oss. Det kristna livet innebär med nödvändighet att vi helt och fullt identifierar oss med Kristus i hans suveräna verk att föra människor fram till deras högsta bestämmelse som Guds barn. Att vara en kristen är att vara Kristi vän, men det är meningslöst att tala om att vara någons vän, när vi inte bryr oss om det som han bryr sig om och inte samarbetar med honom i det han lever för.

Kristus levde och dog för att göra människor anorlunda genom att leda dem fram till en bestämd, personlig förtröstan på och lydnad för Gud. Han visste, att ingenting annat skulle kunna motsvara deras verkliga behov och att ingenting mindre skulle vara nog för att frälsa och omskapa världen. Att nöja sig med mindre vore att misslyckas. Om vi alltså inte är beredda att låta honom ge oss del i samma lidelse och samma plan, så är vi inte hans verkliga vänner, eftersom det då inte kan finnas någon enhet mellan oss i själ och hjärta.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Längst ner i vårt medvetande ligger den tanken att kristet liv i främsta rummet är en fråga om att själv vara god och att vara redo att hjälpa andra på vad vi kallar praktiskt sätt. Att ta hand om deras djupaste behov och vinna dem för Gud är prästens sak — eller i varje fall deras som har fått särskilda gåvor.

Detta är att missförstå den verkliga arten av kristet liv och tjänande. Utan tvivel möter Kristus oss först där vårt behov finns. Han böjer sig ner till oss som är insnärjda i våra problem — sträcker sig mot oss, medan vi fortfarande kretsar kring vårt eget jag. Men han kan inte ge oss det fulla svaret ens på våra egna problem, förrän vi låter honom lyfta oss, glömska av oss själva, upp till delaktighet med honom i hans återlösande kärlek till människorna. Bara i denna aktiva gemenskap blir vi frigjorda från oss själva och får därmed en helt ny kraft.

Inte bara vårt personliga liv utan också vårt tjänande av andra hämmas, om vi nöjer oss med mindre. Vi kanske möter människors materiella behov, hjälper dem i sjukdom och motgångar, ger dem nyttiga intressen och god undervisning — och kommer ändå till korta med att ge dem det fulla svar de behöver. Kristen välgörenhet är inte nog. Om vi överhuvud taget älskar människor måste vi vara beredda att göra dessa mindre saker för dem, när det förefaller rätt och klokt. Om vi älskar människor så som Kristus älskade dem kommer vi inte att slå oss till ro, förrän de förts i sådan kontakt med Gud, att de själva omskapats och i sina egna liv har det fulla svaret på sina problem och på världens. Världen av i dag ger många bevis på hur otillräckligt det mänsk-

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

liga tjänande är som syftar till något mindre än att förändra människan själv.

Det bestyrker också till fullo att de försök att omorganisera samhället är dömda att misslyckas som låter den mänskliga naturen och dess reaktioner förbli som de är. Den mänskliga naturen är det råmaterial som världen är gjord av. Och då människan förblir självisk, ärelysten, girig, oförsonlig, slapp kommer samhället att troget återspegla hennes karaktär och världen fortsätta att vara slagfältet för motstridiga intressen. Det är därför som de som önskar en bättre värld främst behöver utrustas med kunskapen om hur man omskapar människor. Paul Campbell och Peter Howard skriver i sin bok *Omskapa människor*: "Konsten att omskapa människor är den primära utrustningen för statsmän och vanliga människor. Alla måste vara med i denna fundamentala uppgift och alla kan vara det. Att möta människors djupaste behov är något man kan lära sig. Man behöver inte vara specialist. Det är vars och ens privilegium att nyskapa människor." I själva verket är detta normalt kristet liv, för det är en fortsättning på det verk Kristus kom för att utföra. Likaväl som vid en andlig konferens borde det överallt där det dagliga livets uppgifter fylls, vara det betydelsefullaste att män och kvinnor förnyas.

När vi ställs inför denna höga kallelse känner vi oss mycket frestade att finna ursäkter för vårt misslyckande och att lugna oss själva med det faktum, att vi i alla fall gör andra gott om också inte på det högsta planet. Men innan vi tillåter oss att ge oss in på dessa undanflykternas sidospår, gjorde vi klokt i att ställa några ärliga frågor till oss själva.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Har jag någonsin på allvar ställt mig inför detta ansvar?

Drar jag mig för vad det skulle komma att kosta att bli djupt engagerad i andra människors liv?

Föredrar jag lättsamma, behagliga relationer till andra framför ingripande och uppfordrande?

Är jag rädd för att förlora andras vänskap och goda tanke om mig?

Hindras jag av medvetandet om vissa kompromisser i mitt eget liv?

Har jag en brinnande övertygelse om att människors och nationers största behov är att känna Gud och lyda honom?

Vi bör akta oss för att urskulda oss med att tala om vår olämplighet för en så helig uppgift som att handskas med människors inre liv. Detta är inte ödmjukhet. Det är misstro till honom som har kallat oss och för vilken allt är möjligt — till och med miraklet att jag blir använd för att föra en annan människa i kontakt med Gud. Innan vi har ställt oss inför dessa frågor är det för tidigt att dra den slutsatsen att det inte kan vara vår kallelse att omskapa människor.

Vi kan inte göra en annan annorlunda. Våra ansträngningar skulle vara alldeles fåfänga, om det inte vore så att Gud redan är verksam i den andres liv, gör honom medveten om hans behov, väcker gensvar och till slut övertygar honom om sanningen av vad han hört och om riktigheten av de nya steg han bör taga. Var och en som har försökt vet, att mänskliga

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

argument och övertalningar inte förändrar människors hjärtan. Men Gud kan passa in oss i sitt aldrig upphörande arbete i människors liv, när vi uppfyller villkoren.

Det första villkoret är vår egen enkla ärlighet. Om vi försöker ge vidare till andra något som vi inte själva äger, så är det inte underligt om de förblir oberörda. Människor känner sig dragna och fånglade av det de ser verkligen har hänt med oss.

Det är inte det att vi är medvetet oärliga, men vi visar andra den tro och den erfarenhet vi tycker vi borde ha i stället för den vi i realiteten har. Fåfängan smyger sig in och vi går hastigt förbi luckorna i vår kännedom om Gud. Eller kanske vi är rädda att om den andre ser hur torftigt vårt kristna liv är, så kommer det inte att väcka någon längtan hos honom. Därför talar vi med större bokstäver än som motsvaras av fakta eller tar vår tillflykt till att ge goda råd i stället för att ärligt berätta sådant för den andre, som är verkligt för oss. I båda fallen skorrar det falskt.

Gud når inte andra människor så mycket genom våra åsikter och råd som genom ett ärligt framläggande av de fakta som är urgrunden i vårt liv. *Det är verkligheten som gör oss fria.*

Jag vet en man som när han varit kristen bara en timme fick föra en annan till Gud helt enkelt därför att han var ärlig om det som gjort honom själv annorlunda. Det första som krävs av oss i livsförvandlingsarbete är detta slags ärlighet.

Det andra villkoret är att vi verkligen intresserar oss för människor. När vårt intresse upphör att vara koncentrerat till oss själva eller den lilla kretsen av

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

våra särskilda vänner, då börjar vi känna verkligt intresse för de olika människor vi träffar. Vi ser då en hel rad nya möjligheter att komma människor nära, och varje möte med en människa blir ett ansvar som Gud ger oss.

Det är många av oss som Gud inte kan använda att gå djupt in i andras liv, därför att vi inte är seende. Och vi är inte seende, därför att vi inte är intresserade. Kristus var intensivt intresserad av människor. Med andra ord: Han älskade dem. Vi kommer inte att få del i hans frigörande av människor, om inte också vi älskar dem.

Livsförvandling kan aldrig utföras som en plikt. Den är något som sker när vi är djupt och uppriktigt intresserade av människor.

Ett annat villkor för att Gud skall kunna använda oss i livsförvandling är att vi är ledda av honom. Som vi sett är ett förändrat liv resultatet av vad Gud gjort i en människas sinne och hjärta. Vi är användbara endast om vi till både tid och sätt passar in i vad Gud redan håller på att göra för henne. Om vi försöker att forcera ingången till en människas själ innan dörren står på glänt eller försöker skynda på henne fortare, än Gud verkar inom henne, så bara fördärvar vi Guds arbete.

Vi måste veta när vi skall tala och när vi skall tiga, vad vi skall säga och vad som skall lämnas osagt, när vi skall träda åt sidan och ge den andre tid att tänka och när vi obevekligt skall förmå honom till ett avgörande. Dessa ting övergår även den klokastes förstånd. Vi får klarhet i dem bara genom den känslighet för människor och deras behov som föds genom bön. Gud kan inte leda oss rätt i per-

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

sonligt arbete om vi inte ber för människor och lyssnar efter hans anvisningar för dem.

Vi måste vara ledda även i valet av dem Gud vill använda oss för. Gud har omsorg om alla, och hans yttersta mål är att föra alla som är villiga till det in i ett rikt och fullt liv. Men vid utförandet av detta syfte utväljer han de män och kvinnor han närmast behöver som ledare. Därför kan det vara mycket viktigare att i timal vara tillsammans med någon man eller kvinna på vilken hundratals människors väl och ve beror än att ränna efter ett dusin andra som jag inte fått som min närmaste uppgift. Gud har sin strategi, och det kan vara av vital betydelse för ett helt samhälle att det brohuvud som ett enda liv kan utgöra först besätts, så att en framryckning på bredare front blir möjlig.

Det kan vara en affärsman eller en arbetare som när han blivit annorlunda kan utföra Guds plan i en hel industri, en lärare som öppnar vägen för en gudsledd skola, en "tuff kille" i staden som kan vinna alla sina tuffa vänner, en politiker som kan föra den nationella politiken upp på ett högre plan, en tidningsman som kan tala till en nation. Och om jag lyssnar, kan Gud säga mig vem jag skall taga ansvar för.

Detta är inte villkor som kan uppfyllas av bara några få eller särskilt begåvade. Det är enkla och andliga villkor som kan uppfyllas av vem som helst som är villig att gå i Kristi skola.

Den viktigaste beståndsdel i detta arbete att omskapa människor är naturligtvis en smittande erfarenhet av Gud — en erfarenhet som är så äkta, att också andra smittas av den. De villkor vi har

att uppfylla är de enkla, andliga villkor vi just nämnt.

Men om vi skall användas av Gud i fullt mått för andras liv, så är det mycket vi måste lära oss om konsten att handskas med människor. Vår egen praktiska erfarenhet är den bäste läraren, men det kan kanske vara till hjälp om vi sammanfattar några av de saker som de lärt sig som själva provat på detta arbete.¹

Först och främst måste en sak slås fast. Om vi skall hjälpa människor på ett avgörande sätt måste vi först bli goda vänner med dem. Folk börjar visa sig för oss som de är först när de känner, att de kan lita på oss. De litar på oss bara om de känner att vi bryr oss om dem och har förståelse för dem som verkliga människor och inte bara som "fall" eller eventuella proselyter.

För att åstadkomma ett sådant personligt förhållande fordras tålmod och ställs stora krav. Vi måste finna tid, sätta oss själva å sido för att odla deras bekantskap, ta reda på vad de andra är intresserade av, vad de läser för böcker, vad de har för ambitioner. Vi kanske får lov att delta i deras förströelser.

Ibland kommer vi dem fort inpå livet, och de möter oss rent instinktivt. Ibland tar processen lång tid. Men vare sig den blir lång eller kort, så kommer vi att finna dörren till deras inre liv stängd mitt för näsan på oss, om vi försöker bryta oss in

¹ En utförligare behandling av ämnet finns i Omskapa människor av Paul Campbell och Peter Howard (Blandford Press). Det är en ovärderlig handbok för alla som önskar att lära sig hur man "möter enskilda och nationers djupaste behov".

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

utan vänskap, försöker gå till rätta med dem och säga dem vad de bör tro eller göra. Om vårt arbete skall gå så djupt, måste vi taga hänsyn till skillnaden mellan könen. Det finns förtroenden som rätteligen kan delas bara mellan man och man, kvinna och kvinna. Att ignorera detta skulle medföra, att man finge arbeta bara på ytan eller att det uppstod ett felaktigt förhållande.

Det är först när vi blivit vänner som vi börjar se den andre klarare. Detta är viktigt. Det första steget i livsförvandling är att presentera honom för sig själv. Vi måste lära honom att se bakom sina handlingar och känslor, att upptäcka deras rötter och kanske att dra fram saker ur sitt liv som han gömt så länge att han inte längre kan se dem.

Detta är en uppgift som fordrar den verkliga kärlekens insikt. Den svårighet han först kommer med kan vara (och är ofta) en ren förevändning. Åter och åter kommer människor dragande med intellektuella svårigheter, medan deras verkliga bekymmer är moraliska. Eller också talar de om en hel del som de är rädda för, medan de döljer sitt livs djupaste fruktan. Synd åstadkommer självbedrägeri, och det blir vår första uppgift att tränga rakt igenom detta självbedrägeri.¹ Just på denna punkt är det så lätt att svika dem vi försöker hjälpa.

Vi kan misslyckas genom vårdslöshet, därför att vi helt enkelt inte gjort oss besvär med att iakttaga och lära känna dem så mycket vi kan.

¹ Det finns inget bättre sätt att hjälpa en människa att se sig själv än att få henne att granska sitt liv i ljuset av de fyra absoluta normerna absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek. Se kapitel 1 s. 16.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

Vi kan också misslyckas på grund av sentimentalitet. Det är antingen vår mänskliga tillgivenhet för den andre eller vår motvilja mot att gå på djupet med oss själva som kommer oss att idealisera, att mildra obehagliga fakta eller att inte låta sonden gå djupt nog. Vi kallar det "att vara barmhärtig". I själva verket är det rena förräderiet, och den person det gäller kanske en dag förbannar oss för vår brist på det slags kärlek som älskar tillräckligt för att tillfoga smärta.

Vi kan också misslyckas genom att ha för bråttom. Vi tar fasta på symptomen, på svårigheten, men har inte tålamod att gå till grunden med orsakerna. Åtskilligt beror på hur grundligt vi sett sanningen om oss själva. Ärlig självkänedom hjälper oss inte bara att ställa diagnosen på andra, utan när vi med en annan delar våra djupaste upptäckter om oss, kan dessa bli just vad han behöver för att kunna se sig själv.

Resultatet av detta arbete med att hjälpa en människa att bli bekant med sig själv bör bli att hon blir villig att erkänna allt vad hon dittills sett.

Nästa stadium kommer att pröva vår förmåga att vänta. Vår mänskliga impuls är att ge råd, att peka på de steg andra bör ta, att själva ordna upp deras liv. Det enda riktiga är i själva verket att hjälpa dem att lyssna, inte till oss utan till Gud. Någonstans i deras innersta talar Gud till dem, klarlägger vad som varit orätt i det förflutna och visar dem outtröttligt den nya vägen.

Det är oerhört betydelsefullt att de får upptäcka detta själva. Om de lyssnar till oss i stället för till Gud, blir de beroende av oss i stället för av honom. Detta är ödesdigert. Vi får på detta stadium inte

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

göra mer än lära dem lyssna till de djupaste rösterna i sin egen själ, tills de förstår att det är Gud som talar och fattar sitt första beslut i förtroende och lydnad för honom allena.

När den vi vill hjälpa kommit så långt, står inför de steg han skall ta och känner att han skall ge sitt svar till en kallelse, då måste vi vara redo att kärleksfullt och fast stödja honom, så att han fattar det nödvändiga beslutet. De flesta försöker springa sin väg, när de kommit till detta stadium. De försöker uppskjuta beslutet, fastän de vet att de måste fatta det. De försöker göra det i etapper eller erbjuda sig att ta vilket steg som helst utom det som det verkligen gäller. Den vän är ovärderlig som inte låter dem komma undan.

Det är också viktigt att komma ihåg vilken hjälp det är att beslutet formuleras i ord — kanske i form av en bön, medan vi knäböjer tillsammans med vår vän. Vi bör också se till att den som gett sitt liv till Gud så snart som möjligt låter andra få veta om det. Allt som är vagt och obestämt i fråga om en överlåtelse blir orsak till svaghet längre fram.

Därpå följer den mest krävande delen av hela vårt arbete för människor. Genom att fatta det första beslutet har de överlämnat sitt liv åt Gud. Nu är kampen i full gång att göra Guds kontroll effektiv beträffande livets alla olika detaljer. Vår vän kommer att behöva outhärlig och tålmodig hjälp att ta konsekvenserna av sitt beslut, att grundlägga en ny disciplin, att gottgöra det förflutna och att börja arbeta för Gud. Nära personlig kontakt och ofta förekommande stilla stunder, då man lyssnar till Gud, är nödvändiga.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

En försummelse här är brottslig. Den lämnar människor utan den fulla frihet och seger som kommer, bara om de tar de fulla konsekvenserna av sin förpliktelse till Gud. Och den skapar de underutvecklade kristna vilkas halvhjärtenhet och kompromisser är det största av alla hinder för Guds verk i världen.

Det är särskilt viktigt att tillsammans med vår vän se vad det är hannärmast skall göra. Handling övar de andliga musklerna. Den ställer också en människa ansikte mot ansikte med behovet av att ständigt bli annorlunda. Men allra viktigast är att det bara är genom handling som en människa kommer i den levande gemenskap med Omskaparen av människor, vilken är hjärtpunkten i det kristna livet. Då hon tillsammans med andra tar på sig ansvaret för att förverkliga Guds plan för sin affär, sin industri, sin stad, sin nation och världen, finner hon den sanna bestämmelse som Gud kallat henne till och når den mognad som krävs.

Utan denna förpliktelse är en människas beslut inte fullständigt. Paul Campbell och Peter Howard beskriver denna del av beslutet så: "Oåterkalleligen förplikta sig till en världsstyrka för en världsrevolution. Detta innebär att kasta sig själv helt in i kampen för att omskapa världen. Att förplikta sig till något mindre än så är att gå miste om själva poängen med förvandling. Människor som ger sig helt finner sig oemotståndligt dragna till hjärtat i en revolution. I sina hjärtan kommer de att känna sig fullt ansvariga för sina nationer och för världen."

Detta är något av vad som behövs för att kunna

ATT OMSKAPA MÄNNISKOR

leva det försoningens liv Kristus kallar oss att dela med honom. Det är ett medarbetarskap som kommer att kräva våra yttersta krafter, ja mer än så. Men det är i detta arbete som är så omöjligt för oss som vi gör våra största upptäckter av Guds möjligheter.

Att omskapa människor är det enda riktiga sättet att omskapa världen.

Kapitel 5

REVOLUTION

Ett århundrade som började i hoppets tecken har slungat millioner ner i förtvivlan. I seklets gryning såg man med tillförsikt fram mot en ljusnande dag av frihet, fred och framåtskridande. Då vi går in i dess andra hälft, vrider man sig under hotet från atombomben och ger med fruktan akt på den totalitära diktaturens frammarsch. Nationer som förtröstansfullt förkunnade det demokratiska tusenårsrikets ankomst för världen har nu föga annat att erbjuda de sina än ett försvarsprogram gentemot förstörelse och undergång.

Det allvarligaste i situationen är kanske den känsla av hjälplöshet som smugit sig över gemene man.

Han känner sig som en förvirrad åskådare till händelser över vilka han tydligen inte har någon kontroll men som djupt berör honom. Han iakttar politiska konflikter och stigande spänningar som han vet kan störta honom och hans familj i ett atomkrigs onämnbare fasor och han ser ingen möjlighet att göra något åt det. Oförklarliga rörelser på världshandelns och finanslivets områden som ligger över hans horisont skulle kunna vända hans välstånd i arbetslöshet och nöd, utan att han är i stånd att lyfta ett finger för att hindra det. Splittrande lidelser söndersliter det samhälle där han vore tacksam att få leva i fred, och ofrivilligt finner han sig in dragen i striden.

REVOLUTION

Han reagerar mot denna hjälplöshet på olika sätt. Han kanske försöker undgå den genom att fly in i glömska — den glömska som ligger i ett självupptaget nöjesliv eller i en självupptagen fromhet. Han kan utestänga världen och den överhängande faran genom att gå på en biograf eller en danstillställning. Han kan lämna faran ur räkningen, medan han försöker rädda sig själv undan den. Eller också flyr han in i arbetet. Han griper sig an med att göra något som han tror blir till nytta, utan någon klar uppfattning av vart det leder eller någon djupare övertygelse om att vad han gör verkligen kommer att inverka på händelsernas gång. Men det är en lättnad att vara sysselsatt.

Millioner i hela världen väljer en annan väg. De accepterar våldsrevolutionens program. Den har en stark dragningskraft. Den erbjuder ett omedelbart tillfälle att gå till angrepp mot den världsordning som nu håller dem fångna. Och dessutom lovar den dem en andel i uppbyggandet av ett nytt system.

Djupt i varje människas hjärta bor längtan att spela en betydelsefull roll i utformandet av den värld hon lever i. Det är det enda som räddar henne från att krossas av sin hjälplöshet. Och om världen av i dag skall kunna ledas bort från den våldsamma revolutionens väg och från den bittra besvikelse som den kommer att medföra, så måste människorna få se ett bättre sätt på vilket de kan medverka till att omskapa världen. Endast utsikten att få ta del i en större revolution kommer att bryta den mindres trollkraft.

Den enskilde kristnes del i att omskapa världen framställs ofta på ett sätt som inte gör mycket för

att befria honom från känslan av hjälplöshet. Han uppmanas att utöva ett gott inflytande inom sitt särskilda verksamhetsområde och att där stå för sina principer. Han får höra, att det sammanlagda inflytandet från allt flera enskildas liv till slut skall resultera i en bättre värld. Det är inte underligt att det finns så få människor med en stark och uppfordrande tro, att deras liv och handlingar har någon betydelse för världen och bidrar att förändra historiens gång. Om allt vad jag kan göra är att foga in min enda tegelsten i en ny världsordnings gigantiska byggnad, vilken med den takten kommer att ta en ofattbart lång tid att fullborda, så lönar det sig knappast att bry sig om det i en värld, där faran är så omedelbart överhängande.

Men den andel jag som kristen har i uppgiften att omskapa världen är inte att vara en obetydlig byggare bland oräkneliga andra. Den är snarare att vara mannen vid kontrollbordet på en stor kraftstation. Han sluter en kontakt och stora mängder av kraft frigörs för att upplysa städer, sätta igång industrins hjul och utföra oräkneliga uppgifter i en nations liv.

Hjärtpunkten i det kristna hoppet om en ny värld är att "När människan lyder, handlar Gud".

Att lyda är att sluta kontakten. Det möjliggör att Guds kraft flödar genom ett helt ledningsnät av liv, spränger bort en massa ont, skapar nya förhållanden, sprider ljus och sätter i gång vittgående förändringar i människor, i industrin, i politiken och på vilket annat område som helst av mänsklig verksamhet.

Den andel jag som en vanlig människa har i upp-

REVOLUTION

giften att rekonstruera världen kan alltså bli omedelbar och avgörande. Och effekten av min obetingade lydnad för Guds ledning kan inte räknas ut med mänskliga räknesätt, varken i utsträckning eller snabbhet. En ny faktor har införts i situationen som fullständigt ändrar den. Gud handlar.

Burma utträdde ur det andra världskriget för att ta upp kampen för sitt oberoende. Mäktiga krafter var i verksamhet för att framkalla våld och laglöshet. Om nationen skulle följa deras väg eller söka den konstruktiva överenskommelsens väg berodde till stor del på en enda man — general Aung San. Under det kritiska skedet valde han att underhandla med England och försökte försona de sins emellan fientliga grupperna inom Burma.

Det råder ingen tvekan om att hans politik rönt starkt inflytande av vad han såg av Moralisk upp- rustnings arbete i Burma, både när det gällde svår- lösta sociala problem och skapande av nytt lagar- bete mellan grupper som tidigare varit bittra fiender. I Kappali, en stad i de karenska bergstrakterna, var han med om en samling av över 20.000 män- niskor som kommit samman på grund av vad de hört om den sociala revolution som ägt rum där och i de omgivande byarna. Fängelserna var tomma. Dryckenskap, mutor, stöld och röveri höll på att försvinna. Och släktfejden som hade splittrat landsbygden i isolerade, fientliga grupper hade läm- nat plats för ett samarbete som över lag höjde lev- nadsstandarden i samhället.

Då Aung San hela dagen hört på vad som berättades av den ena efter den andra av byborna, sade han: "Jag har sett en skymt förverkligad av det

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

som jag arbetat för inom nationen. Jag väntar mig nu det högsta av er och ni kan vänta er det högsta av mig.”

Bakom skildringarna av dessa förändringar som påverkade nationens politik ligger berättelsen om *en* mans lydnad. 1936 satt George West, tidigare missionär i Kappali och då nyligen vald till biskop av Rangoon, i trädgården till ett college i Oxford och lyssnade till Gud. Han fick befallning att göra tre saker — ta itu med en personlig vana som band honom, bryta ner den mur av fruktan som skilde honom från en annan man och fara till Danmark för att få förstahandskännedom om den andliga rörelse som då gjorde sig märkbar i landets liv. Han återvände till Burma med något som han förut inte hade haft — förmågan att djupt och varaktigt möta andra människors behov. Hans första besök på sin gamla missionsstation i Kappali utlöste den revolution, som inte bara förändrade livet inom ett stort område bland de karenska bergen utan också blev en fyrbåk för en nations ledare.

Detta är inte ett enstaka exempel. Då den tyske rikskanslern, doktor Adenauer, 1951 talade om viktiga internationella överenskommelser som nyligen uppnåtts, sade han: ”Moralisk upprustning har spelat en osynlig men effektiv roll, när det gällt att överbrygga motsättningarna mellan de underhandlande parterna och har ställt upp för dem målet av en fredlig överenskommelse vid sökandet efter det gemensamma bästa.” Ännu senare har en ämbetsman vid ett tyskt utrikesministerium talat om hur MRA:s arbete ”bereder den jordmån i vilken fransk-tysk vänskap kan växa”.

REVOLUTION

De som känner till historien om MRA:s försö-
ningsarbete i Europa efter kriget förstår vilken av-
görande roll som spelats av en fransk kvinna, Irène
Laure. Madame Laure var en av ledarna inom den
franska motståndsrörelsen. Tyskarna torterade hen-
nes son för att tvinga henne att tala om viktiga
hemligheter inom rörelsen. Efter krigets slut hyste
hon ett brinnande hat till sina forna fiender. Men
den stund kom, då hon inför Kristi kors erkände
sitt hat, uttryckte sin sorg över det och tog emot
Guds kallelse att i Tyskland arbeta för försoning
mellan de båda folken. De krafter som frigjorts
genom hennes handling har nått vida omkring, inte
bara inom Europa utan över hela världen och har
blivit en faktor som bidragit till att forma allas
vårt öde.

Det finns också ett annat skäl till att vanliga
människor som låter sig ledas av Gud kan göra och
gör ovanliga ting. Lydnad inte bara frigör Guds
Andes omätbara krafter. Den kopplar också in vå-
ra handlingar i Guds plan, så att de blir oändligt
mycket effektivare. När vi är ledda av Gud, är de
handlingar vi utför inte bara "bra" saker utan det
rätta i rätt tid och på rätt plats. Och därför att de
passar in med vad Gud själv gör, händer det något
och hela Guds verk går framåt.

Då biskop Arne Fjellbu i Trondheim 1945 talade
i S:t Martin-in-the-Fields i London, sade han: "Jag
vill säga det offentligt, att grunden till det enade
motståndet mot nazismen lades hos den norska kyr-
kans män genom oxfordgruppens arbete." I en
pressintervju tillade han senare: "Oxfordgruppens
ankomst till Norge var ett Försynens ingripande i

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

historien liksom Dunquerque och slaget om England. Oxfordgruppen hjälpte till att överbrygga klyftan mellan religionen och folket och att göra religionen till en realitet för varje dag. Vi har haft att bekämpa något mera än en beväpnad fiende. Vi har kämpat mot gudlös materialism. Oxfordgruppen gav oss människor som hjälpte oss att kämpa för en kristen ideologi.”

Den gudomliga strategi som förberedde en nation för dess hemsökelses- och ödestimma hade satts i rörelse åratals förut genom en kvinna på över sjuttio år. Hon tog emot Guds kallelse att offra sina planer på en lugn ålderdom för att i stället bosätta sig i Genève. Till följd därav kände sig talmannen i norska stortinget, vilken deltog i Nationernas Förbunds möte i Genève, uppfordrad att ställa sitt liv under Guds ledning. Senare inbjöd han trettio män och kvinnor att besöka Norge och där ge samma budskap om gudsledda liv. Och så började en rörelse som på några korta veckor ändrade det andliga klimatet i ett helt land. Dessa trettio män och kvinnor hade vid en strategisk tidpunkt kommit med det rätta svaret.

Sådant händer närhelst människor kopplas in i Guds plan. På samma sätt gjorde lydnad för Guds ledning att ett nytt, positivt ledarskap växte fram i Ruhr vid den tidpunkt, då kommunisterna hoppades ta ledningen där. Den sammanförde grupper med rasmotsättningar, just när Central African Federation skulle bildas. Den förändrade det politiska handlandet hos framstående ledare i Nigeria, när vissa element i landet bara väntade på signalen till våldsamt uppror. Exempel över hela världen vittnar

REVOLUTION

om att det finns en den helige Andes strategi med en mäktigt verkande lösning som med förutseende kan bekämpa den gudlösa materialismens styrkor, närhelst människor lyssnar till Gud och lyder honom. Än i dag är det möjligt att få samma gudomliga ledning som förde Filippus ut på vägen till Gasa för att möta den etiopiske hovmannen och ledde Petrus till romaren Kornelius. Då vi lyder, kan vi vänta oss lika vittgående resultat, när det gäller att skapa historia.

Lydnad ger oss också samhörighet med varandra. När människor tillsammans söker Guds ledning, finner de en sådan enhet som inte enbart mänsklig samstämmighet kan åstadkomma. De svetsas samman till en styrka där den ringaste kan göra en effektiv insats och få andel i världsomskapande händelser. Ett av de största bidrag som oxfordgruppen och dess arbete för moralisk upprustning har gett vår tid är att den praktiskt visat, att Kristi kyrka på nytt kan gå fram "som en mäktig armé" när den står enad under den helige Ande.

Resultaten av gudsledda handlingar inte bara når långt. De är också av revolutionerande art.

När Filemon lydde Gud och tog emot sin förrymde slav Onesimus som en broder, återställde han inte bara den husliga jämvikten och löste de svårigheter som uppstått för hans hustru genom den minskade arbetskraften, utan han startade en social revolution. Han utmanade själva principerna för det samhälle han levde i och som var grundat på slavtjänst och blev så pionjär för en ny samhällsordning. Till slut förändrades själva systemet.

Det är likadant i dag. När människor söker och

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

följer Guds ledning, så gör de mer än bara löser samhällets omedelbara problem. De tar initiativet till ett nytt slags samhälle. Föreståndaren för ett stort oljeraffinaderi som kallats till en konferens för utprovning av kvaliteten hos oljor kände att han, för att man skulle kunna få fram de bästa proven, skulle i det allmännas intresse låta sina konkurrenter få reda på de omsorgsfullt bevarade tillverkningshemligheterna på vilka hans företag byggts upp. Han gjorde det, och därmed framstod det nuvarande konkurrenssystemet såsom föråldrat.

En gruvdirektör tar det påkostande steget att besöka en fackföreningsfunktionär för att be om ursäkt för sitt egenmäktiga tillvägagångssätt. Sekretären i en lokal fackförening går till andredirektören som han hatat i femton år för att säga, att han nu vill arbeta med honom och inte mot honom. Dessa män gör mera än avlägsnar vissa hinder för produktionen. De når utöver klasskampen och inleder det revolutionerande lagarbetets tidsålder.

Ledaren för ett politiskt parti i Västtyskland berättar: "Med den bästa vilja i världen började vi 1945 att återuppbygga demokratin i vårt land. 1948 måste vi erkänna, att god vilja och goda avsikter inte var nog. Under kommunalvalen i Korntaldistriktet kom det fram mycken bitterhet, oenighet och personlig fiendskap mellan de olika partiernas representanter. Det var tydligt, att vi inte kunde ta ett enda steg vidare i denna riktning och att vi måste pröva en annan väg. För mig togs första steget på den vägen vid ett möte, där ledaren föreslog en stunds stillhet för att lyssna till Gud. Folk skrev ner de tankar Gud gav dem. Det gjorde jag också.

REVOLUTION

Sedan gick jag och talade med mina politiska motståndare, i synnerhet om de misstag jag själv begått.”

Resultatet av de besöken blev en regelrätt rundabordskonferens mellan fyra partier, där man planeerade för hela kommunen. Och människor i det distriktet fick se den första skymten av en politik över partigränserna.

Faktum är att den revolution som börjar när människor lyssnar till Gud kommer alla andra revolutionära program att förefalla reaktionära. Den överbjuder den materialistiska revolutionens program i tre viktiga avseenden.

Den är för alla överallt. Den materialistiska revolutionen försöker att åstadkomma ett enat samhälle genom att likvidera oppositionen. Den kristna revolutionen uppnår detta genom att försona motståndare. En afrikansk ledare som utbildat afrikansk ungdom för blodig revolution talar från samma plattform som en boerpräst i den reformerta holländska kyrkan. För att ena företagare och anställda samarbetar verkställande direktören för en grupp gruvor i Ruhr med ordföranden i företagsnämnden som i tjugo år predikat klasskamp. En kvinna från Australien vars bror under kriget dog i ett av de helvetiska japanska fånglägren förpliktar sig till att tillsammans med japanerna arbeta för verklig fred i Fjärran Östern. När sådant händer, står vi inför den största av alla revolutioner. Inte underligt att en förutvarande kommunistledare som besökte Moralisk upprustnings världskonferens i Caux sade: ”Här såg vi prov på ett klasslöst samhälle. Här såg vi folk komma tillsammans från alla olika raser, nationer, trosbekännelser, klasser och yrken. Här fann vi

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR

bryggan mellan människa och människa. Kommunismen är en ensidig ideologi, därför att den vill likvidera en stor del av mänskligheten.”

Den revolution som är Guds verk går djupare — djupt nog för att bli fullständig och varaktig, därför att den skapar de nya människor som behövs för att få det nya samhället att fungera. Hans Bjerkholt, en av grundarna av det norska kommunistpartiet, skriver: ”Vår tekniska och vetenskapliga utveckling har givit oss oerhörda möjligheter. Vi har resurser att möta mänsklighetens alla materiella behov. Men det är *en* fråga som ännu inte blivit besvarad: Hur skapas en ny människotyp som kan behärska den materiella utveckling vi förfogar över och som därför verkligen fyller mänsklighetens materiella behov? Hur skapar man den livskvalitet som har svaret till självskhet och därför gör det möjligt för varje människa att ge i förhållande till sin förmåga och ta emot i förhållande till sitt behov? Den frågan har ännu inte besvarats varken i Moskva eller i Washington... Vår tids revolutionärer är de som förstår, att den verkliga revolutionen består av förändringen i människornas hjärtan.”

Detta är den revolution som Gud verkar, när människan lyder.

Den andra punkt på vilken denna den helige Andes revolution överbjuder alla andra, är att den har skapande förmåga. Våra mänskliga ansträngningar att omorganisera samhället är begränsade av de utkast vår tanke kan åstadkomma. Men den planritning för den nya världen som finns i Guds tanke övergår i rikedom och fullhet allt vad vi kan föreställa oss. Den börjar framträda, när människor ger

REVOLUTION

sig på vägstycket att lyssna till Gud och göra vad han säger dem. Den fångslände skissen till vad som skall ske börjar skymta fram och vi fångar de första glimtarna av den nya värld vars "skapare och byggmästare är Gud".

Man kan med skäl fråga varför kristenheten hittills har misslyckats att i vår generation åstadkomma en sådan revolution i samhället som denna och därför har lämnat fältet öppet för ideologier som vill göra revolution med våld.

Vår lydnad har inte sträckt sig långt nog varken i fråga om omfång eller pris.

Alltför ofta har människor nått fram till en första upplevelse av Gud vilken befriat dem från deras mera påtagliga synder men alltjämt lämnat dem bundna av sådana attityder, motiv och känslor som regerar vårt nuvarande samhälle och är orsaken till dess problem. De har förblivit materialistiska i sin inställning till pengar, individualistiska och egensinniga vid planeringen av sitt liv, ambitiösa och maktkära, slappa och efterlåtna i sin livsföring. Men just dessa saker är roten till den fruktan och de konflikter som söndersliter världen och till den moraliska impotens som förlamar dess ansträngningar att finna ett svar. En revolutionär förändring av samhället står i samband med mycket mera revolutionära förändringar hos oss.

Och vi måste vara villiga att låta Gud leda oss inte bara djupare utan också längre, än de flesta av oss varit redo att gå. Vad Gud kan säga oss beror på i vilken utsträckning vi tar ansvar. Han kan tala om en nation bara med dem som tänker för en nation. Han kan tala om världen bara med dem som

tänker för världen. Då Amos, fåraherden, i de nordliga bergstrakterna i Juda grubblade över sitt folks lidande och skam, gavs honom ord som gick till roten av nationens problem. Och den ringaste kan bli den profet på vars ledarskap hans samtida väntar, om hans hjärta står i samklang med Guds plan för världen. Det är våra snäva vyer och vår låga målsättning som hindrar oss från att bli verkliga revolutionärer. Djup personlig förvandling måste följas av full förpliktelse till Guds högsta plan för världen i dag.

Revolutionens väg är kostsam. Att leva revolutionärt innebär att i dag leva ut principerna för morgondagens nya värld. Och det leder till oundviklig konflikt med de krafter som motsätter sig förvandling. Motstånd, förföljelse, materiella förluster, uppoffrande av personlig ambition möter oss på den vägen. Och vad som kanske är svårast att bära — missförstånd från vänners sida.

Gudslivets väg har gång på gång visat sig vara framkomlig, där vi fruktade det värsta. Det fungerar på ett sätt som vi aldrig skulle ha trott vara möjligt. Men det kommer tillfällen, då konflikten mellan ett gudslätt liv och den nuvarande världen betyder ett kors där någon hänger rådbråkad och blödande i lydnad för en korsfäst Herre.

I det kapitel av Hebréerbrevet, där det talas med tillförsikt om den stad vars byggmästare och skapare Gud är, finns också uppräknningen av dem som "blevo stenade, söndersågade, dödade med svärd. De gingo omkring höljda i fårskinn och gethudar, nödställda, misshandlade, plågade".

Vi lever inte längre i den bekväma värld av illu-

REVOLUTION

sioner, vadderad med välstånd, som kommer sådant tal om kostnad att förefalla avlägset och överkligt. Våldets revolution bultar på dörren. Korset i vårt liv är det enda svaret till hammaren och skäran.

För att tala med Frank Buchman: "Om vi lyssnar varje dag och om vi är lydiga mot det vi får höra, så är det möjligt att vi tillsammans får inleda historiens största revolution varigenom Kristi kors skall förvandla världen."

